

Sadonkorjuu

Raisionjokilaakson
luonnonsuojeluyhdistys ry:n
Jäsenlehti
2/2007

Raisiossa 14.10.2007

Raisionjokilaakson luonnonsuojeluyhdistys ry

Sähköpostiosoite

raisionjoki@lsy.inet.fi

Kotisivu

<http://personal.inet.fi/yhdistys/raisionjoki>

Hallitus vuonna 2007

Puheenjohtaja

Kari Laine
Alatie 1, 21200 Raisio
438 7530, 040 587 7647
kari.laine@noviter.com

Varapuheenjohtaja

leikekirjan hoito
Tuula Terä
Rypsikuja 4, 21200 Raisio
438 7234, 0500 808 329
tuula.tera@salo.fi
tuula.tera@pp.sak.fi

Taloudenhoitaja

Jan Hietanen
Huhkontie 4, 21280 Raisio
439 8779, 040 716 5129
jan.hietanen@deltamarin.com
jan.hietanen@dnainternet.net

Sihteeri

kotisivut
Eeva Ennola
Pasantie 14, 21280 Raisio
438 3560, 050 443 0353
eeva@tintti.net

Muut jäsenet

Marja Hietala
Kerttulantie 40, 21200 Raisio
050 520 1822
mhietala@suomi24.fi

Kauko Häkkinä
Syrjätie 14, 21220 Raisio
438 6526
kauko.hakkila@luukku.com

Eino Koivikko
Sorolaisenkatu 10, 21200 Raisio
438 1857, 431 0620, 0400 953 300

Aila Korhonen
Hallantie 42, 21200 Raisio
438 1075, 044 381 0754
aila.korhonen@luukku.com

Helena Lehtonen
Uudentorpankatu 2 C 8, 21260 Raisio
438 6647, 040 551 5877
helena.lehtonen@raisio.fi

Pia Lindroos
Kirkkoväärtinkuja 9 C 4, 21200 Raisio
438 2961, 040 517 2877
pia.lindroos@raisio.fi

Hanna Loikas
Polusmäentie 31, 21260 Raisio
438 3061

Juho Lundén
050 591 3239
juho.lunden@luukku.com

Pekka Tuomola
Lautamiehenkatu 10 AS 37, 21200 Raisio
433 1819, 044 263 7317
pekka.tuomola@dnainternet.net

Varajäsenet

Kari Loikas
Polusmäentie 31, 21260 Raisio
438 3061, 040 532 0026
kari.loikas@utu.fi

Tuula Lundén

438 2313

Unho Rokka
Kunnaankatu 17 as 34, 21200 Raisio
438 9466, 0400 573 847

Juhlavuosi

Suomen Luonnonsuojeluliitto täyttää ensi vuonna 70 vuotta. Tarkoitus on juhlistaa tapahtumaa monin tavoin. Se tulee näkymään sekä paikallisella että valtakunnallisella tasolla.

Liitto on melkoisten taloudellisten ongelmien edessä. Ne tulevat heijastumaan piirien ja paikallisyhdistysten toimintaan. Yhä suurempi osuus joudutaan tekemään palkattomana vapaaehtoistyönä.

Meillä on suuri vastuu. Ilmastonmuutos on suurin huolenaiheemme. Mitä voi yksityinen ihminen tehdä? Omalla toiminnallamme voimme vaikuttaa asiaan, mutta vaikutus on pieni, elleivät "muut" tee mitään. Uskon että meillä suomalaisilla on monilla oikea asenne asiaan. Miten sitten voimme saada muut maat mukaan? Meillä on suuri kansallinen liitto. Sen toimintaa tukemalla voimme vaikuttaa. Liitolla on asiantuntijoita jotka ovat mukana kansainvälisessä luonnonsuojelutyössä. Luulisi että Suomen valtio sijoittaisi tähän tärkeään toimintaan varoja. Nyt näyttää kuitenkin ilmeiseltä että tulevaisuudessa valtio leikkaa tukeaan! Tämä on uskomatonta mutta totta.

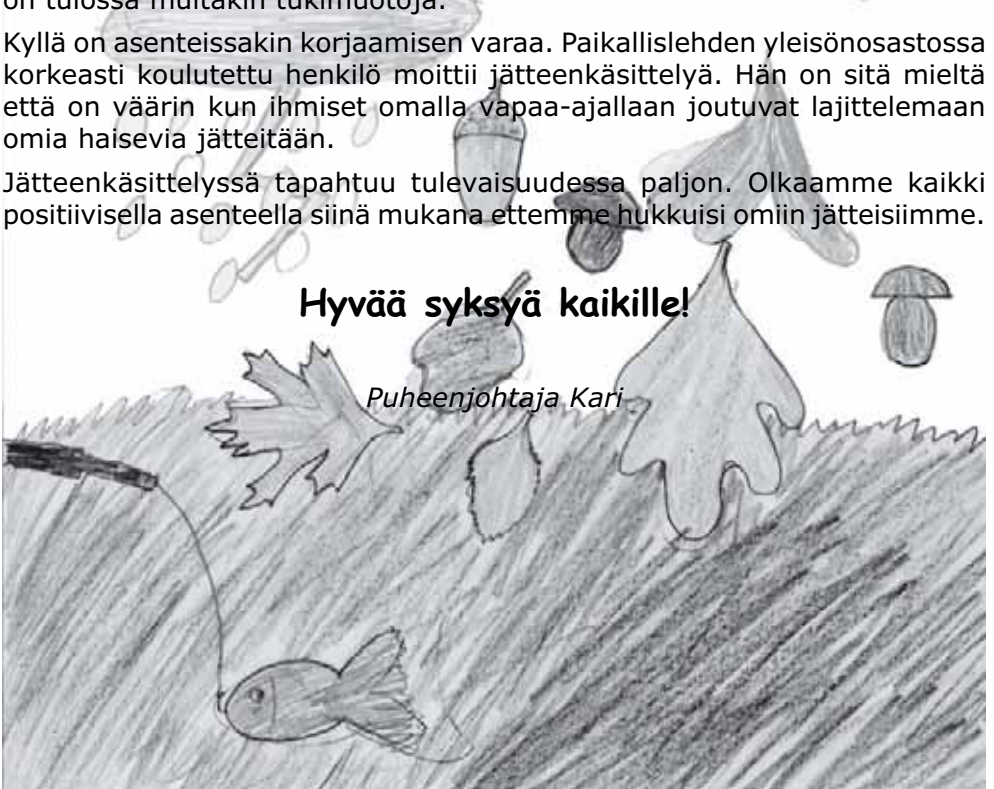
Tällä hetkellä voimme olla mukana rahoittamassa liiton toimintaa olemalla paikallisyhdistysten jäsenenä ja tilaamalla Suomen Luontoa. Ensi vuonna on tulossa muitakin tukimuotoja.

Kyllä on asenteissakin korjaamisen varaa. Paikallislehden yleisönosastossa korkeasti koulutettu henkilö moittii jätteenkäsittelyä. Hän on sitä mieltä että on väärin kun ihmiset omalla vapaa-ajallaan joutuvat lajittelemaan omia haisevia jätteitään.

Jätteenkäsittelyssä tapahtuu tulevaisuudessa paljon. Olkaamme kaikki positiivisella asenteella siinä mukana ettemme hukkuisi omiin jätteisiimme.

Hyvää syksyä kaikille!

Puheenjohtaja Kari

Lintutornilla vilskettä

Jan Hietanen

Tämänkeväisten tiirailuiltojen aikana kolmena iltana kävi tornilla yhteensä n. 70 lintujen ystävää. Viimeisellä kerralla tehtiin uusi bongausennätys kun kahden tunnin aikana havaittiin yhteensä 54 eri lintulajia. Uusina lajeina nähtiin mm.ristisorsa, suopöllö, metsäkirvinen, kirjosiippo, mustapääkerttu ja hernekerttu. Lajiluettelo ja tilastot edellisiltä vuosilta löytyvät yhdistyksen kotisivuilta.

Mukana oli ilahduttavasti myös nuorta väkeä kun Raision lukion ympäristöekologian kurssilaiset tutustuivat lintujen maailmaan opettajansa johdolla. Seuraava artikkeli on lukiolaisen Johanna Ihanderin opintotyö lintujen kevätseurannasta.

Lintujen kevätseuranta Raisionlahdella

Johanna Ihander

Oli kaunis ja aurinkoinen sää, hieman tuulinenkin, kun menin 8.6.2007 Raisionlahdelle lintuja tiirailemaan. Heti ensimmäisenä näin fasaanin, kuulin toisen, ja harakka käväisi nopeasti näköpiirissäni. Lintutornilla ei ollut vielä väkeä, joten päätin palata tutkimaan

muuta ympäristöä. Pääsin siksi näkemään sinisorsapariskunnan varsin läheltä. Illan mittaan asiantuntijan listasivat nähneensä 53 lintulajia – vain tuona yhtenä iltana. Siivekästä elämää kyllä löytyi.

Raisionlahti on monien lintulajien asuinsija ja levähdyspaikka. Monet siivekkäät pysähtyvät sinne pesimään. Linnusto on monipuolista: kaikenlaiset vesilinnut, kahlaajat, varpuslinnut, kerttuset ja jos jonkinlaiset sirkuttajat ovat löytäneet paikkansa lahden avovesistä ja kaislikoista. Joskus taivaalla liiteleviä haukkojakin pääsee näkemään. Kyhmyjoutsenet hoivaavat tuossa paikassa poikasiaan, fasaanit kipittelevät ympäriinsä viereisen metsän siimeksessä, tukkasotkat pulikoivat vetten päällä, vihervarpuset pörräilevät lintutornin ympärillä olevissa puissa, ja niin edelleen.

Ympäristö on sopivan monipuolinen erilaisille linnuille asua. Lahti kun on kyseessä, on paikan päällä paljon vettä, ja veden äärellä on kaislikkoa, joka kasvaa reheväksi, kunhan kevät alkaa edetä. Lisäksi lähellä on aukeampaa peltoseutua. Kirjosieppopariskunta viihtyy Raisionlahdella yhtä hyvin kuin lokit, tiirat ja töyhtöhyypätkin – jokaiselle on ympäristössä jotakin kyseiselle lajille sopivaa. Lisäksi paikka on hyvä ihmisillekin, nimittäin virkistymiseen: luontopolut, kuten Uikkupolku, ovat omiaan luonnon helmassa kulkemiseen ja lintujen, esimerkiksi satakielen, kauniiden laulujen lentokyykyisinä, 3-4 viikon ikäisinä. Kumppanit ovat usein

kuuntelemiseen. Lahti on oikea harvinaisuus ja monipuolisuus Raision kaupungissa. Jotkut linnut pysyvät yhdellä ja samalla alueella koko elinikänsä, mutta loput ovat muuta maata. Ne, nimittäin muuttolinnut, vaihtavat sijaintiaan aina vuodenaikojen mukaan. Milloin taivalla näkee mustien pisteiden muodostamia auroja, milloin parvia: muuttajia on erilaisia, laidasta laitaan.

Muuttomatkat ovat vuosittaisia, ja etäisyyden riippuvat lintulajista, josta puhutaan. Esimerkiksi lapintiirat tekevät varsinaisen maailmanympärimatkan palatessaan pesimäalueilleen ja jättäessään ne jälleen taakseen. Muuton syyt ovat lajikohtaisia: yhdet muuttavat sadekausien mukaan, toiset talven lähestyessä, ja niin edelleen. Käynnistävinä tekijöinä toimivat valon ja ravinnon määrä, laadun muutos, lämpötilan muutos, sulkasadon ja lisääntymiskierron päättyminen sekä sisäinen muuttovire, joka on joillekin linnuille se ainoa merkki lähtemiseen. Jonkinlainen muutto säätelevä "mekanismi" linnuilla kuitenkin on ja on jo kauan ollut, ja nuo siivekkäät ovat jo aikoja sitten sopeutuneet maapallon rytmeihin.

Kuten voi arvatakin, linnut käyttäytyvät kovin erilaisin tavoin muuttojensa suhteen. Osa linnuista kerää kehoonsa aikamoisen rasvaraston voidakseen lentää pitkiä matkoja syömättä ollenkaan, kun toiset kuluttavat osan lepoajastaan ruoankeruuseen. Jotkut muuttolinnut kulkevat päivällä, toiset yöllä. Tyypilliset päivällä muuttajat ovat vesilintuja, pääskysiä, kirvisiä, kottaraisia ja peippoja, kun taas yön vakiolajeja ovat kahlaajat, rastaat, kertut ja siepot.

Linnut ovat uskomattomia, luontaisia suunnistajia. Niiden taito suunnistaa kotiin on mitä mainioin. Päivällä muuttavat linnut käyttävät apunaan maamerkkejä ja aurinkoa – näkö siis on tärkeässä asemassa. Yöllä muuttavat sen sijaan suunnistavat tähtien avulla. Lisäksi kaikille lajeille suurena apuna toimivat maan magneettikenttien vaihtelut, jotka ne kykenevät aistimaan. Myös sirkuttajien oma, sisäinen, biologinen kello käskää noita toimimaan oikein: se ilmoittaa lähdön ajankohdan sekä matkan keston. Muuttoparvien vanhimmat yksilöt, jotka näyttävät muille tien, opettavat tien nuoremmille yksilöille, siispä reitit voidaan oppia kokemuksen kautta. Tietyt ilma- ja merivirrat, lämpötilojen muutokset sekä muiden lintujen muuttoreittien seuraaminen ovat nekin siivekkäille oiva apu ja hyöty.

Toki linnuilla on omia strategioitaan. Mikäli sää on huono tai pilvinen, voivat linnut odottaa sen vaihtumista paremmaksi yhdessä. Tästä johtuen jotkin laululinnut muuttavat aaltoina. Monet lajit pilkkovat matkansa useampiin osiin, vaikkapa 320 kilometrin eriin, jotta lentäminen ei olisi kaiken kaikkiaan niin raskasta. Toiset taas matkaavat esimerkiksi 1500 kilometriä päivässä pysähtymättä. Kaikessa kokonaisuudessaan matka voi olla hyvin pitkä, kuten pääskysillä mahtavat 10 000 kilometriä Pohjois-Euroopasta Afrikkaan. Kaikkein vaikuttavin tapaus on kuitenkin jo tuo mainittu lapintiira, joka todella talvehtii toisella puolella maailmaa, Antarktiksien reunalla.

Vaelluksia ei sovi sekoittaa muuttoihin. Toisin kuin muutot, ne eivät ole säännöllisiä eivätkä jokavuotisia. Muun muassa ruokavarojen muutokset aiheuttavat vaelluksia ja lähettävät linnut aivan yllättäen näiden normaaleiden alueiden ulkopuolelle. Tunturipöllökin lähtee arktisilta kotiseuduiltaan vain silloin, jos sopulien, sen pääravinnon, määrä on laskenut dramaattisesti.

Lajiesittelyssä: Harakka

Johanna Ihander

Harakat (*Pica pica*) ovat noin 44-48 senttiä pitkiä varislintuja. Koiraat ovat hieman naaraita kookkaampia. Kaukaa katsottuna ne saattavat näyttää vain mustavalkoisilta, mutta niiden siivissä ja pyrstössä

on myös metallinsävyistä, vihreän-, purppuran- ja sinisenhohteista kiillettä. Siipisulat kiiltelevät lähinnä sinisinä, kun taas pyrstössä on kaikkia edellä mainittuja värejä, enimmäkseen vihreää. Koirailta on keskimääräisesti pidempi pyrstö, ja hierarkiajärjestyksessä lyhytpyrstöisimmät yksilöt ovat alimpana. Nuorten lintujen pyrstö on tietenkin lyhyempi kuin aikuisten.

Luonteeltaan harakat ovat tarkkaavaisia, uteliaita ja älykkäitä. Ne ovat oppineet hyödyntämään ihmisten taakseen jättämiä roskia sekä roskakoreja. Ne ovat suurimman osan ajasta aika äänekkäitä: ääni on lähinnä karheaa ja käheää raakkumista, mutta joskus se voi olla myös hiljaista jokeltelua, joka koostuu vikisevistä ja visertelevistä äänistä. Harakat ovat kaikkiruokaisia, mutta niillä on huono maine, koska niillä on kiinnostusta muiden lintujen munia ja poikasia kohtaan.

Levinneisyysalue on laaja: harakoita voi löytää koko Euroopasta, Luoteis-Afrikasta, Etelä- ja Länsi-Aasiasta ja Pohjois-Amerikan länsirannikoilta. Muuttolintuja harakat eivät ole. Ne pesivät tätä nykyä melkein missä tahansa: metsissä, piholla ja jopa keskikaupunkien puistoissa. Suuria, huolellisesti koottuja risurakennelmapesiään

harakat käyttävät vuodesta toiseen – ne ovat kaukana kertakäyttöisistä. Pesä rakennetaan tukevalle alustalle 1-20 metrin korkeuteen, ja molemmat vanhemmat hoivaavat ja suojelevat huolellisesti poikasiaan, jotka lähtevät pesästä lentokykyisinä, 3-4 viikon ikäisinä. Kumppanit ovat usein elinikäisiä. Kaikessa kokonaisuudessaan pesintä kestää suunnitelleen huhtikuusta kesäkuuhun, ja syksyisin ja keväisin harakat kokoontuvat viettämään yhteistä ryhmäsoidinta. Sen sijaan nuo voivat talvi-iltaisinkin kokoontua yhdeksi parveksi yöpyäkseen yhdessä.

European bat night

Jan Hietanen

Euroopan lepakkoyötä vietettiin tänä vuonna elokuun viimeisenä viikonloppuna. Mukana oli tällä kertaa yli kolmekymmentä maata ja retkiä yhteensä useita satoja. Suomessa lepakkoyön retkiä järjestettiin n. 20 paikakunnalla eri puolilla

maata. Tapahtuman tarkoituksena on levittää tietoa lepakoista ja niiden suojelusta.

Raisiossa retkeiltiin perjantai-iltana 24.8. Huhkon kartanon ympäristössä. 24 retkeläistä käveli parin tunnin aikana Raisionjoen rantoja Jertansillalle ja sieltä Pasalan kautta takaisin kartanolle. Mukana oli Isy:n lepakkodetektorin lisäksi kaksi lainalaitetta Turusta. Joenpinnan tuntumassa kuultiin siipojen saalistavan useammassakin paikassa ja muutamista pohjanlepakoista saatiin myös äänihavainto.

Retken antiin voidaan olla tyytyväisiä vaikka kunnan näköhavaintoja saatukaan muutamia vilahduksia lukuunottamatta.

Raisionjoki on hyvä kohde omatoimisellekin lepakkoretkelle. Esim. Autohallin sillan kohdalla pääsee usein paljaalla silmällä seuraamaan sekä siipojen että pohjanlepakoiden saalistusta. Lepakkoretkelle kannattaa lähteä auringon laskiessa kun taivas on vielä valoisa mutta muuten hämärää.

Lepakkohavaintoja voi seurata netissä osoitteessa: www.lepakkohavainnot.info Sinne voi myös ilmoittaa omia havaintojaan. Myös yhdistykselle voi ilmoitella lepakoista sähköpostilla tai soittamalla Jan Hietaselle p.040-7165129.

Tavanomainen kerta luontokerhossa

Manooshak Issabeigloo

Kokoontuimme toista kertaa. Keskiiviikoiksi olemme sopineet tapaamisen Kuloisten koulun alapihalle. kerhon onnenapilan kolme muuta jäsentä; Alli, Leevi sekä Oula seisovat jo polkupyöräkatoksen alla sateelta suojassa kun kaahasin pihalle kellon käydessä kolmea.

Minulla oli kaksi vaihtoehtosuunnitelmaa tarjottavana. Luetellessani vielä ensimmäistä, se kuulostikin niin mukaansatempaavalta, että päädyimme toteuttamaan ehdotusta ihan lonkalta.

Lähdimme Oulan johdolla minä edellä polkemaan kohti Kerttulan urheilukeskusta. Olemme päättäneet tänä syksynä hakea geo-kätköjä. Meillä on käytössä satelliittipaikkainin, johon syötämme koordinaatteja ja käymme etsimässä toisten piilotuksia. Tarkoituksena on esitellä esimerkiksi jokin mielenkiintoinen tai muuten esteettien paikka. Lisää tietoa saa internetin sivulta: www.geocaching.com

Ensimmäisen kätkön oli määrä löytyä Kerttulan urheilukeskuksen läheisyydestä. Noin puolessa matkassa kitkerä tuoksu saavutti nenänpäämme. Katsahtaessamme sillalta läheiseen mäntypuistikkoon näimme savuvan sekä joitakin yksittäisiä liekkejä. Minä lähdin katsomaan mikä tilanne oli meneillään ja kaverit lupasivat turvata selustani sekä vartioida polkupyöriä. Tekijöistä ei ollut enää tietoaakaan, ainoastaan läjä poltettua sanomalehteä oli jäänyt todisteeksi tapahtuneesta. Soitimme valppaina poliisipartion paikalle, joka lupasi hoitaa mahdolliset kipinät kuivassa männikössä sammuksiin. Ja matka pääsi jatkumaan.

Jo pienen hetken meitä poikien kanssa askarrutti seuraavanlainen seikka: meidän hiljakseen rullatessa eteenpäin näimme Allin jäävän yhä jälkeen. Alli polki naama punaisena lähes tuhat kierrosta minuutissa kuitenkin meitä saavuttamatta. Kerttulan kentän kulmilla Alli sai hihkaistua että: - Tää pyörä on hiukka outo. Se aina pyörähtäessään sanoo klonks-klonks..-klonks.

Neuvokkaat kerholaiset keksivät pian, että Allin pyörä pyöri pelkän vanteen varassa eli kumi oli tyhjä. Kaarsimme erääseen pihaan , jossa setä seiso katolla ja pyysimme pumppua lainaksi. Ystävällinen herra täytti takakumin (ei katolta käsin kylläkään) ja matka jatkui.

Jätimme pyörät parkkiin ja laitoimme gepsin päälle. Säädimme koordinaatit koneeseen, meillä oli parin sadan metrin taivallus edessämme. Yli tien ja metsään. Lähes kymmenen metrin nousu kalliolle oli melkein haastavaa, mutta selvisimme mainiosti. Enää piti löytää kätkö. Leevi tutki ylhäältä käsin, Alli alhaalta ja Oula tuli sitten siitä välistä sanoen: - Se on tää. Purkissa luki: tämä ei ole roska. Olimme siis löytäneet aarten.

Onnemme oli tietysti huipussaan. Ainostaan tieto siitä, että meidän olisi pitänyt olla jo takaisin koululla varjosti muuten kaunista hetkeä. Ja mikä kauheinta eväät oli vielä syömättä. Pieni puhelurinki pelasti tilanteen, joustavat vanhemmat sallivat meille vielä tovin. Söimme eväät näköalapaikalla ja kiisimme kohti kotejamme kaikkien pyörät täynnä ilmaa. Ja mukanamme tuulahdus toivoa jälleentapaamisen riemusta ja hetkestä luonnonhelmassa taas tulevana keskiviikkona. Tiemme erkanivat kun yksi kerrallaan lähti kukin omalle suunnalleen.

Luontokerho susisafarilla

Alli Ennola

Lauantaina 13. lokakuuta me luontokerholaiset lähdimme susisafarille Mynämäelle. Meitä oli reissussa Manu, isä, minä, Oula, Leevi ja Miika. Automatka tuntui pitkältä. Autolta kävelimme raskaita reppuja kantaen laavulle noin kahden kilometrin päähän. Laavulla oli jo yksi porukka kun tulimme sinne. Saimme onneksi heiltä pressut joista rakensimme vähän matkan päähän oman laavun. Vähän myöhemmin illalla laavulle aikoi tulla vielä kolmas porukka ulkomaalaisia.

Manu ja Miika hakivat vettä läheiseltä suolta. Kun pojat leikkivät piilosta suolla niin Oula upposi suohon niin syväälle että hänen saappaansa täyttyi vedellä. Vietimme iltaa laavulla ja isä teki nuotion. Minä ja Miika lämmitimme lihapullia ja muut grillasivat makkaraa. Sitten rupesimme kertomaan nuotiotarinoita, joko sellaisia mitä olemme nähneet vaikka elokuvissa tai kauhutarinoita. Kerroimme nuotiojuttuja niin kauan että lopulta sudet alkoivat ulvoa reviiirulvontaa. Ne olivat ensin kauempana mutta lähestyivät meitä. Se oli jännittävää muttei pelottavaa. Oula vain ei kuullut, koska hän nukahti.

Aamun aloitimme puurolla. Aamupäivällä pojat olivat metikössä ja Oulan saappaat hörppäsivät taas vettä. Kattoapuulla roikkui lopulta pitkä rivi Oulan märkiä sukkiä kuivumassa. Sitten pakkasimme tavaramme ja lähdimme kotiin.

T a p a h t u m i a

2007

A black and white photograph showing three women gathered around a table filled with various potted plants. The woman on the left is wearing a light-colored jacket and a cap, looking down at the plants. The woman in the middle is wearing a white jacket over a striped shirt, looking towards the right. The woman on the right is wearing a dark jacket, looking at the plants. The table is covered with a white cloth and has several potted plants, some in plastic bags. The background shows a wooded area.

Friisilän pihatapahtumassa
perinteinen kasvienvaihtopöytä

A black and white photograph of a group of hikers walking along a dirt trail on a grassy hillside. The hikers are seen from behind, wearing jackets and carrying backpacks. The trail winds through the landscape, which is dotted with small trees and shrubs. The sky is overcast.

Kevätretkellä tutustuttiin Häntälänrotkon
maisemiin Somerolla

Pieni otos vuoden 2007 tapahtumista - tämän lisäksi tehtiin, nähtiin ja kuultiin paljon muuta mukavaa.

Lintuja tiirailtiin Raisionlahdella

Tuulilanketo niitettiin kaksi kertaa

Raisionjokilaakson luonnonsuojeluyhdistys ry

Toimintasuunnitelma vuodelle 2008

Toimintasuunnitelmaehdotus käsitellään yhdistyksen syyskokouksessa 13.11.2007.

Yleistä

Raisionjokilaakson luonnonsuojeluyhdistys ry:n tehtävät ovat monipuolisia ja tekemistä riittää. Vuonna 2008 voidaan käynnistää taas uusia haasteellisia projekteja mikäli löydämme niihin tarmokkaita toteuttajia. Elinympäristömme muutokset ja niihin vaikuttavat ratkaisut tulevat antamaan sisältöä toimintaan.

Kokoukset

Sääntömääräiset kokoukset pidetään keväällä ja syksyllä. Näiden kokousten yhteydessä järjestetään yleisötilaisuus ajankohtaisesta tai muuten mielenkiintoisesta aiheesta. Hallitus kokoontuu noin kerran kuussa ja tarpeen vaatiessa useamminkin. Kesäaikana ei hallituksen kokouksia pidetä.

Tiedotus

Vuoden aikana julkaistaan kaksi jäsentiedotetta/ kirjettä, keväällä ja syksyllä. Yhdistyksen järjestämistä tilaisuuksista ja retkistä tiedotetaan jäsentiedotteen lisäksi kotisivuilla, paikallislehdissä, kirjaston ilmoitustaululla, Raisio kanavalla ja Raisio Tiedottaa -lehdessä. Kannanotoista, aloitteista, muistutuksista ym. annetaan tarvittaessa lehdistötiedotteet ja/tai pidetään tiedotustilaisuuksia. Kotisivuja kehitetään tiedotuskanavana ja ne pidetään ajan tasalla.

Ympäristökysymyksiin vaikuttaminen

Aloittein ja kirjelmin vaikutetaan kuntien päättäviin elimiin luonnon- ja ympäristönsuojeluasioissa. Yhdistys antaa lausuntoja, tekee muistutuksia ja valituksia sekä lähettää kannanottoja viranomaisille ympäristön ja luonnon muuttamista tai vahingoittamista koskevista asioista ja hankkeista. Perinnemaiseman ja kulttuurihistoriallisesti merkittävien rakennusten säilyttämiseen kiinnitetään erityistä huomiota. Raision kaupungin kaavoitus- ja rakennussuunnitelmia seurataan, annetaan lausuntoja ja vaikutetaan niiden sisältöön. Raisionlahden suojelussa ollaan mukana ja osallistutaan kokouksiin ja neuvotteluihin kaupungin kanssa sekä seurataan hoitosuunnitelman toteutumista. Koko lahden pohjukka on saatava rauhoitettua.

Tilaisuudet jäsenistölle ja muu toiminta

- Kevät- ja syysretket järjestetään perinteisesti. Hallitus päättää kohteet esitetyistä ehdotuksista pyrkien pitämään kohteet mielenkiintoisina ja ajan-kohtaisina.
- Lintujen tiirailuita ja perinteinen yölaulajaretki järjestetään Raisionlahden alueella.
- Pöllöretki järjestetään helmi- maaliskuussa.
- Linnunpönttöjen rakennustalkoot pidetään.

- Jokavuotinen kasvien vaihtopöytä ja pihatapahtuma järjestetään Friisilässä mahdollisesti muiden yhdistysten kanssa yhteistyönä.
- Paikallisiin ja valtakunnallisiin toimintaan liittyviin tapahtumiin osallistutaan mahdollisuuksien mukaan.
 - Nuorten luontokerhotoimintaa ja perhekerhoa jatketaan, mikäli saadaan kerhoille vetäjät.
 - Tuulilankedon kunnostusta jatketaan ja järjestetään talkoita tarpeen mukaan.
 - Jaetaan kannustusstipendejä koululaisille.
 - Luontokoulun toimintaa tuetaan ja sen kasvatuksellista merkitystä korostetaan.
 - Friisilän luontokeskusta yritetään saada yleisöä paremmin vetäväksi.
 - Luontoretkinäyttely Pajupillin sisältöä uudistetaan edelleen ja se pidetään auki yleisölle.
 - Järjestetään yhteisiä tilaisuuksia Friisilän verstaiden ja luontokeskuksessa toimivien muiden yhteisöjen kanssa.
 - Kerttulan luontopolkua ja Uikkupolkua ylläpidetään ja kehitetään Raision kaupungin kanssa solmittujen sopimusten mukaisesti.
 - Raision metsänhoitosuunnitelman toteutumista seurataan ja edistetään järkevää metsänhoitoa Raision alueella.
 - Lintujen ruokintaa hoidetaan Friisilässä.
 - Kiinnitetään huomiota liikenteen aiheuttamiin haittoihin Raision alueella.
 - Edistetään Raisionlahden suojelua ja sen ympäristön tilan kohentamiseen tähtääviä toimia.
 - Raisionjoen ja Haunisten tekoaltaan suojeluun, sen veden laatuun ja rantojen virkistyskäytön lisäämiseen kiinnitetään entistä enemmän huomiota.
 - Hankitaan yhdistykselle lepakkodetektorit ja pidetään uudelleen kovasti kehuttu lepakkokurssi mikäli osallistujia saadaan riittävästi. Lepakkojen tarkkailuun järjestetään tilaisuuksia.
 - Osallistutaan kurssien kustannuksiin mikäli sopivia toimintaan liittyviä kursseja löytyy ja halukkaita osallistujia. Päätökset tehdään tapauskohtaisesti.

Näistä ja muista vuoden 2008 painopistealueista päättää yhdistyksen hallitus vuoden aikana.

Kommentteja Raisionlahden hoito- ja käyttösuunnitelmasta 2004

Pekka Tuomolan laatima kommentti jätettiin yhdistyksen nimissä Raision kaupungin Ympäristölautakunnalle, joka käsitteli sen kokouksessaan 25.9.07.

1) Suunnitelman on laatinut JAAKKO PÖYRY INFRA, Maa ja Vesi Oy, päiväys 22.4.2004. Raportissa on 42 sivua ja 4 liitettä. Se on hyvin yksityiskohtainen ja laaja kattaen vuodet 2004-2015. Suunnitelma on vuoden 1993 suunnitelman tarkistus. Sen teettämiseen on selvästi kulunut huomattava summa kaupungin varoja, joten olisi järkevää toimia suunnitelman ehdottamalla tavalla.

2) Työn laatimista on valvonut kaupungin asettama virkamiestyöryhmä. Sen työkentelyyn ovat osallistuneet lisäksi mm. Lounais-Suomen ympäristökeskuksen edustajana ylitarkastaja Esko Gustafsson ja yhdistyksemme edustajina Kauko Häkikä ja Pekka Sundholm.

3) Vuoden 1993 suunnitelmasta on pääosat tehty, mutta mainitut ruovikoiden niitto ja laidunnus ovat toteutuneet täysin riittämättömästi eikä esim lintutornin käytön osalta oikeissa kohdissa.

4) Vuoden 2004 hoitosuunnitelma on jaettu neljään vaiheeseen vuosille 2004-15, ja nyt elämme vaihetta 2(2007-2009). Keskeistä on järviruovikon poistaminen niittämällä sekä koneellisesti että käsin ja laiduntamalla, molemmat huomattavasti nykyistä laajemmilla alueilla (katso liite 1). Lintutornin ja rannan välinen ruovikko Alhaistenojalle ja rantaviivaan saakka olisi pikaisesti poistettava toistuvien niitojen ja laidunnuksien usean vuoden aikana. Näin saataisiin aikaan nykyisin puuttuva näköyhteys rantaan ja lintujen oleskelupaikoille. Tämä parantaisi huomattavasti alueen virkistyskäyttöarvoa.

5) Vesialueen itä- ja pohjoispuoliset ranta-alueet olisi niitettävä ja laidunnettava suunnitelman mukaisesti. Näin saataisiin lähes hävinnyt matala rantaniittyjen kasvillisuus palaamaan ja niin myös suuresti vähentyneet rantojen lintulajit.

6) Aloitettua puuston ja pensaikon raivaamista pois on jouduttava, jotta rantaniityille tyypillinen avoin maisema saadaan palautetuksi.

7) Hoitosuunnitelmien johtavana ajatuksena on mm. pohjukan alueen luonnonvarojen ja erityisesti linnuston monipuolistaminen, mitä on toteutettu aivan liian vähän. Suunnitelmassa on yksityiskohtaiset toteutusohjeet 11 vuodelle. Kaupunginpuutarhurin mukaan mm. niittoon tarvittavia varoja ei ole myönnetty, vaikka niitä on anottu. Miksi? Kiireelliset niitto ja laidunnus muodostavat vain pienen osan kaikkiaan tarvittavista varoista.

8) Raisionlahti kuuluu valtioneuvoston 3.6.1982 vahvistamaan lintuvesien suojeluohjelmaan. Lahti on nykyisin vain pieneltä osin luonnonsuojelualuetta. Kaikki pohjukan ranta-alueet on viipymättä rauhoitettava luonnonsuojelualueeksi. Neuvottelut alueen yksityisten maanomistajien kanssa on käynnistettävä. Suomen valtio on esittänyt em. alueiden rauhoittamista vuoteen 2007 mennessä.

9) Raisionlahti on lintujen muutossa merkittävän ns. johtolinjan varrella. Lahti on merkittävä muuttolintujen levähdyspaikka. Alueella on tärkeä merkitys luonto- ja

opetuskohteena , virkistyskäyttökohteena ja ainoana merkinä Raision merellisestä sijainnista. Lahden pohjukan kunnostaminen ja hoitaminen nyt ja tulevaisuudessa on näiden merkitysten säilymisen ehtona.

Raisiossa 17.8.2007

Raisionjokilaakson Luonnonsuojeluyhdistys ry, hallitus

Tervetuloa mukaan aktiivitoimijaksi!

Yhdistyksen toiminta on monipuolista ja jokaisella on varmasti kykyjä ja taitoja, joille olisi käyttöä. Voit olla avuksi esimerkiksi rakentamalla lintupönttöjä, osallistumalla Tuulilankedon hoitoon, luovuttamalla kuvia tai kirjoituksia yhdistyksen käyttöön, tai ottamalla osaa erilaisten tapahtumien järjestelyyn.

Yhdistys on juuri niin toimiva ja monipuolinen kuin sen aktiivijäsenet ovat.

Jos siis kaipaavat että järjestäisimme enemmän tai muunlaista toimintaa, paras tapa saada haluamasi on tulla mukaan ideoimaan ja toteuttamaan.

Mikäli kiinnostuit, ota yhteyttä hallituksen jäseniin tai kirjoita osoitteeseen

raisionjoki@lsy.inet.fi

Tahdotko liittyä yhdistyksen sähköpostilistalle?

Ilmoita osoitteeseen raisionjoki@lsy.inet.fi että haluat mukaan sähköpostilistalle, niin saat tiedot tapahtumista ja välillä muitakin uutisia ajankohtaisista alueellisista luontoaiheista omaan sähköpostiisi. Postittelemme yleensä muutaman kerran kuukaudessa.

Kulutusjuhla vai kieltäymys

Eeva Ennola

Löytyykö siivouskaapistasi läjäpäin supertehokkaita, antibakteerisia super-tehoaineita vai turvaudutko mieluummin mäntysuopaan ja etikkaan? Valinnat kuvastavat paitsi kuluttajan arvoja (pidätkö ympäristöasioita tärkeinä), myös hänen uskoaan omiin vaikutusmahdollisuuksiinsa. Myös viitseliäisyys, elämän-tilanne ja tulotaso vaikuttavat.

Ympäristöystävällisen kuluttajan valintoja helpottamaan on laadittu niin yleis- kuin eri aihepiireihin perehdyttäviä oppaita. Tiivistetysti ympäristöstävällisen kuluttajan huoneentaulu voisi näyttää seuraavalta:

*Osta vain tarpeellista
Suosi ympäristöystävällisiä tuotteita
Älä kuluta energiaa ja vettä turhaan
Vältä jätteen tuottoa
Lajittele ja kierrätä jätteet
Suosi yhteiskäyttöä*

Etsin internetin keskustelupalstoilta ”kuluttaja ja ympäristö” –aiheisia keskusteluja koska halusin tutustua viranomaisten, tutkijoiden ja kansalaisjärjestöjen tuottaman tiedon lisäksi ihmisten spontaaneihin mielenilmauksiin aiheesta. Kursivoiduissa lainauksissa ”Radio Helsinki” viittaa kyseisen radio-aseman Internet-keskustelupalstalla kesällä 2004 käytyyn keskusteluun.

Himokuluttajat ja näennäisympäristöystävälliset

syökää syökää ja ostakaa vittu mitä mieli tekee. Kuollaan kumminki. (Frank, Radio Helsinki)

Osa ihmisistä lienee melko puhtaita *Homo economicuksen* edustajia, ja eitaloudellisia arvoja kunnioittavakin toimii välillä puhtaasi taloudellisin perustein. Näennäisympäristöystävälliset kuluttajat voinee myös lukea välinpitämättömien joukkoon. He ostavat silloin tällöin puolivahingossa luomua tai ympäristöystävälliseksi merkittyjä tuotteita, kunhan tuote ei ole merkittävästi ”tavallista” kalliimpi. Gallup-kyselyissä saatetaan silti omat asenteet arvioida kovinkin ympäristöystävällisiksi.

Kulutuskarkurit

Vie esimerkkiä eteenpäin, rajoita lastesi lukumäärää ja harrasta sabotaasitekoja. – Itsemurha on looginen vaihtoehto väestöpaljouteen hukkuvalle maailmassa (Pentti Linkola)

Linkolan provokatiivinen asenne sijoittuu ääripäähän kulutuksen karttamisessa: kuollut ei kuluta. Hän jopa puolustaa maapallon väkimäärän vähentämistä väkivaltaisain keinoin. Pehmeämpi keino kulutuksen vähentämiseksi on kulutuskarkuruus. Omavaraistalouden keinoin voidaan päästä melkein kokonaan eroon rahataloudesta, mikä tietysti ei tarkoita luonnonvarojen kulutuksen loppumista (esim. lämmitykseen tarvitaan edelleen energiaa). Kulutusta karttavat

myös roskisdyykkarit ja freeganit. Vähemmänkin asiaan vihkiytyneet voivat vähentää kulutustaan kierrättämällä.

Tavalliset tallaajat

Uskoisin, että suurimmassa osassa ihmisiä uutiset ilmastonmuutoksesta, sademetsien häviämisestä, happamista laskeumista ja muista ympäristöongelmista herättävät ahdistusta. Harva silti on valmis ryhtymään päätoimiseksi maailmanparantajaksi. Monella on kuitenkin tarve jollain tavalla, edes arjen pienten ekotekojen kautta, parantaa maailmaa.

Keskiverto ympäristöystävällistä kuluttajaa vaivaa epätietoisuus omien toimien vaikutuksesta, ja toisaalta syyllisyys siitä että muut valintakriteerit – erityisesti taloudellisuus – sittenkin usein ratkaisevat ostopäätöksen. Radikaalimpi kulutuskarkuruus on siinä mielessä helpompi vaihtoehto, että ”hyvä” ja ”paha” erottuvat selkeästi: kuluttamatta jättäminen on varmasti aina hyväksi ympäristön kannalta eikä syyllisyydessä tarvitse rypeä jos tietää tehneensä kaikkensa.

Onko halua?

Erilaisissa tutkimuksissa on selvitetty syitä, miksi ympäristöystävällisiä valintoja tehdään tai jätetään tekemättä. On havaittu, että ympäristöystävällisyys koetaan abstraktiksi käsitteeksi, jota on vaikea mieltää konkreettisina ominaisuuksina. Toisaalta kuitenkin ympäristömerkit tunnetaan hyvin. Suurin syy olla ostamatta ympäristömerkittyjä tuotteita on tutkimusten mukaan niiden korkea hinta. Suomalaisia voinee pitää melko ympäristötietoisina ja –ystävällisinäkin kuluttajina ainakin päivittäistavaroiden valinnan osalta, mutta ilmeisesti ympäristömyönteisyydestä ei kuitenkaan olla kovin valmiita maksamaan.

Kaikista hyvistä ajatuksista huolimatta ympäristötietoinenkin kuluttaja tekee välillä ympäristölle haitallisia valintoja. Syynä on mm. se, että ihmisen valinnat eivät useinkaan ole kovin rationaalisia sen enempää kulutuksen suhteen kuin muillakaan elämän osa-alueilla.

Onko uskoa?

Sillä aikaa kun viisi pientä ekomystikkoo jossakin kyyristyy kehräämään lampaanvillaa ja latkimaan yrttiteetä, ehtii yksi teollisuus johtaja viiden miljoonan vapaaehtoisesti kuuliaisien alaisensa avulla hävittämään valtakunnan (Linkola)

Ympäristöongelmat ovat suuria ja monisyisiä asioita. Yksittäisen ihmisen on mahdoton havaita omien toimiensa merkitystä. On helppo piiloutua suuren massan selän taakse ja ajatella ettei hänen valinnoillaan kuitenkaan ole merkitystä. Motivaationpuutetta ympäristöystävällistä kuluttamista kohtaan lisää myös se, että usein ei ole täyttä varmuutta siitä että tämän päivän ”ympäristöystävällinen” on enää huomisen tiedon valossa oikea valinta: *ikinä ei voi olla varma mistään et mikä on hyvää ja mikä pahaa. yks päivä sanotaan et pitää ehdottomasti kierrättää kaikki maitotölkit ja muut, mut sit tuleekin joku joka kertoo et hei, se onki enemmän energiaa tuhlaavaa se niiden kierätys, pistä roskiin vaan. mitä siinä sitte tekee? (Hertta, Radio Helsinki)*

Mikä avuksi

Jos halutaan, että kuluttajat tekevät ympäristöystävällisempiä valintoja, pitää jakaa mahdollisimman monella foorumilla monipuolista tietoa, jotta se

taivoitaisi eri elämäntilanteessa olevat ihmiset. Tiedolla ei kuitenkaan ole mitään merkitystä ellei ympäristöarvoja pidetä tärkeinä. Niitä pitäisi itsestäänselvästi vaalia jo päiväkodeista ja kouluista lähtien. Lisäksi pitäisi valaa ihmisiin uskoa siihen että heidän valinnoillaan on todella merkitystä esimerkiksi tuomalla esiin tapauksia, joissa kuluttajan valintojen on nähty todella auttavan.

Ongelmana ympäristöystävällisen kulutuksen oppaissa ja muussakin tiedotuksessa on usein se, että kuluttajalle sanotaan vain ”tee näin, älä tee näin” ilman että hänelle selitettäisiin, mitä ympäristövaikutuksia milläkin tuotteella on läpi sen koko elinkaaren. Kuluttajan pitäisi vain tehdä niin kuin asiantuntija-auktoriteetti käskee. Motivoinnin kannalta tieto olisi tarpeen. Toisaalta syvällisemmissä oppaissa on vikana se, että tuotteiden valinta ympäristöperustein alkaa tuntua liian vaikealta ja monimutkaiselta ja lisäksi perehtyminen vaatii melkoista harrastuneisuutta.

Löytämässäni lähteissä jätetään huomiotta se seikka, että suurinta ympäristöystävällisyyttä on olla mahdollisimman pienituloinen. Useimmiten ihminen kuluttaa ansaitsemansa rahat johonkin, joten mikäli tulot ovat suuret, olisi ympäristöystävällisintä lahjoittaa välttämättömyystarpeista ylimenevä osa esimerkiksi hyväntekeväisyyteen, keskittyen tietysti ympäristöystävällisiin organisaatioihin.

Lähteitä

Kangas, O. 1994: Rationaalisen valinnan teoriat. Teoksessa Heiskala, R. (toim.) Sosiologisen teorian nykysuuntauksia.

Linkola, P. 1989: Johdatus 1990-luvun ajatteluun.

Mela, H. (toim.): Opas ekotehokkaaseen arkeen. – Suomen luonnonsuojeluliitto.

Välimäki, P. (toim.) 2004: Eko-ostaja. – Kuluttajavirasto.

Ympäristömerkit helpottavat ympäristöystävällisen kuluttajan valintoja, mutta toisaalta erilaisten ympäristö- ja eko/luomumerkintöjen kirjo on suuri ja niiden merkityksessä on suuria eroja. Suomessa käytettäviä virallisia ympäristömerkintöjä ovat Pohjoismainen joutsenmerkki ja EU:n ympäristömerkki. Niiden käyttöä valvoo Suomen Standardisoimisliitto SFS ry.

Raisionjokilaakson luonnonsuojeluyhdistys ry:n

SYYSKOKOUS

Tiistaina 13.11. klo 19.00
Luontokoulu Lumikossa,
Hulvelankatu 35

Kokouksen jälkeen tutkija

Johanna Mattila

Åbo Akademiasta

pitää esitelmän aiheesta

SAARISTOMEREN TILA JA TULEVAISUUS

Kahvitarjoilu
TERVETULOA!

Kannessa kuva Kuninkojalta. Kuvassa näkyvälle peltoaukealle on kaavoitettu joko asuintaloja tai liikehuoneistoja kaavoitusvaihtoehdosta riippuen.

Jäsenlehden kuvitus on seuraavista lähteistä:

Alli, Eeva ja Kari Ennola, Johanna Ihander,

Hanna ja Kari Loikas, Sini Raittinen,

Wikimedia commons

Taitto: Eeva Ennola